

F. t. l. vedr. skatte- og afgiftslove m.v.

Lovforslag nr. L 41. Fremsat den 1. november 1989 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v.

(Klageafkortning)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved § 5 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, indsættes efter § 44:

»§ 44 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 2

I lov nr. 228 af 22. april 1987 om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

2. I kapitel 4 indsættes efter § 12:

»§ 12 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 5. november 1987, som ændret senest ved § 3

i lov nr. 763 af 14. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministeren«.

2. § 13 a, stk. 6, ophæves.
Stk. 7-12 bliver herefter stk. 6-11.

3. I § 13 a, stk. 8, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 12, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

4. I § 13 a, stk. 10, og stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

5. I § 13 a, stk. 11, 1. pkt., ændres »8« til: »7«.

6. Efter § 13 c indsættes:

»§ 13 d. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 4

I lov om afgift af arv og gave, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 373 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., ændres »Ministeriet for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«.

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., § 13, stk. 2, § 32, stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. pkt., § 35, stk. 1, og § 36, stk. 3, ændres »ministeriet for skatter og afgifter« til: »skatteministeren«.

3. I § 32, stk. 2, ændres »ministeriets« til: »ministerens«.

4. I § 36, stk. 3, ændres »ministeriet« til: »ministeren«.

5. Efter § 48 indsættes i *afsnit IV*:

»§ 48 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 5

I lov nr. 137 af 6. april 1985 om bunden opsparing foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, ændres »Amtsskatteinspektora-tet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministe-ren«.

2. § 6, stk. 2 og 3, ophæves.

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 6

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 558 af 16. september 1988, som ændret ved § 2 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, indsættes efter § 14:

»§ 14 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 7

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 12. december 1988, som ændret ved § 7 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 C, stk. 1, ændres »Statsskattedirekto-ratet« til: »skatteministeren«.

2. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 8

I lov om beskatning af fonde, visse forenin-ger og institutter (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 2. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 6, 1. pkt., ændres »Statsskattedirek-toratet« til: »Skatteministeren«.

2. § 4, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 9

I lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejen-dom, jf. lovbekendtgørelse nr. 441 af 26. sep-tember 1985, som ændret ved § 3 i lov nr. 393 af 10. juni 1987, indsættes efter § 18:

»§ 18 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 10

I lov om beskatning ved fusion af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 2. august 1989, indsættes efter § 15:

»§ 15 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 11

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved § 6 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 A, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 12

I lov om kapitaltilførselsafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

2. I § 14, stk. 1, 2. pkt., ændres »Skatteministeren« til: »Der«, og »se« ændres til: »ses«.

3. I § 14, stk. 2, ændres »Skatteministerens afgørelser« til: »Afgørelser efter stk. 1«.

4. Overskriften til kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Andre bestemmelser«

5. Efter § 16 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 16 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 13

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 662 af 19. oktober 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, sidste pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Skatteministeren«.

2. I § 22, stk. 2, 4. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

3. I *afsnit IX* indsættes efter § 89 A:

»§ 89 B. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 14

I lov nr. 519 af 19. december 1942 om afgift af gevinster i klasselotteriet, som ændret ved lov nr. 77 af 28. marts 1956, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. I § 5, stk. 3, 1. pkt., ændres »Finansministerens« til: »skatteministerens«.

3. I § 5, stk. 3, 3. pkt., og § 6, 1. pkt., ændres »Finansministeren« til: »skatteministeren«.

§ 15

I lov af 6. marts 1869 om klasselotteriet og forbud mod andet lotteri m.m., som ændret senest ved lov nr. 627 af 22. december 1976, indsættes efter § 5:

»§ 5 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 16

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 20. november 1987, indsættes efter § 13:

»§ 13 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 17

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 739 af 20. november 1987, indsættes i *kapitel 4* efter § 22:

»§ 22 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 18

I lov nr. 270 af 8. juni 1983 om landsspil i forbindelse med hestevæddeløb (V6-spil), som ændret ved lov nr. 613 af 19. december 1984, indsættes efter § 6:

»§ 6 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 19

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

2. § 12, *stk. 3, sidste pkt.*, ophæves.

3. Efter § 32 D indsættes:

»§ 32 E. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 20

I lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m.v., som ændret senest ved lov nr. 247 af 9. juni 1967, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, § 6, *stk. 3, 2. pkt.*, og *stk. 4*, to steder i § 7 og i § 10 ændres »finansministeren« til: »skatteministeren«.

2. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 21

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 26. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 E, *stk. 1*, ændres »Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministeren«.

2. § 19 E, stk. 2 og 3, ophæves.
3. § 21 A, stk. 3, 2.-4. pkt., og stk. 4, ophæves. Stk. 5 bliver herefter stk. 4.
4. Efter afsnit IV indsættes som nyt afsnit:

**»Afsnit IV A
Klagebestemmelser**

§ 61 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 22

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 19. oktober 1989, indsættes efter § 24 som nyt afsnit:

»Klagebestemmelser

§ 24 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 23

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 4, 1. pkt., og § 22, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.
2. § 20, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

3. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 24

I lov om afgift af renter af forbrugslån, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 3. maj 1989, indsættes efter § 12:

»§ 12 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 25

I lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, jf. lovbekendtgørelse nr. 518 af 8. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fastsætter skatteministeren regler om klageadgang, kan ministeren bestemme, at afgørelser, der er truffet af en statslig eller kommunal skattemyndighed, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

2. I § 5, stk. 1, ændres »statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 26

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, indsættes i afsnit VI efter § 34:

»§ 34 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 27

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 6, 3. pkt., ændres »Ligningskommissionen, for Københavns og Frederiksberg Kommuners vedkommende dog de pågældende skattedirektorater,« til: »Skatteministeren«.

2. § 3, stk. 6, 4.-6. pkt., ophæves.

3. I § 7 A, stk. 2, sidste pkt., indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

4. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

§ 23 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 28

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 360 af 1. juli 1988, indsættes efter § 49:

»§ 50. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 29

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret ved lov nr. 342 af 24. maj 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 26, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ministeren for skatter og afgifter«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

2. I § 26, stk. 1, 2. pkt., ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Der«, og »se« ændres til: »ses«.

3. I § 26, stk. 2, ændres »Ministeren for skatter og afgifters afgørelse« til: »Afgørelser efter stk. 1«.

4. Efter afsnit IV indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit IV A Klagebestemmelser Kapitel 17 A

§ 89 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 30

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 900 af 21. december 1987, indsættes efter § 18 C:

»§ 18 D. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 31

I lov nr. 362 af 1. juli 1988 om særlige fradrag til sømænd m.v. indsættes efter § 6:

»§ 6 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 32

I lov om tipning og lotto, jf. lovbekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 1989, indsættes efter § 15:

»§ 15 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 33

I lov om totalisatorspil, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 16. marts 1989, indsættes efter § 11:

»§ 11 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 34

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1984, som ændret ved lov nr. 197 af 29. marts 1989, indsættes efter § 47:

»§ 48. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 35

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Efter lovforslaget kan skatteministeren bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter skattelovgivningen. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Forslaget skal ses i lyset af regeringens afbureaukratiseringsplan og den aftale af 23. maj 1989, der blev indgået med kommunerne, om bl.a. en forenkling og begrænsning af det administrative klagesystem. Afbureaukratiseringsplanen og aftalen med kommunerne er nærmere omtalt i lovforslag af 4. oktober 1989 om skattemyndighedernes organisation og opgaver m.v. (Skattestyrelsesloven) (L 6).

Lovforslaget vedrører kun de situationer, hvor skatteministeren kan træffe afgørelse efter de omhandlede love eller efter bekendtgørelser fastsat efter lovene. De tilfælde, hvor kompetencen til at træffe afgørelse i lovgivningen er henlagt til en anden myndighed, berøres ikke af forslaget. Ministeren vil således ikke kunne ændre en lovfæstet kompetencefordeling. Lovforslaget berører derfor ikke afgørelser, der henhører under ligningsmyndighederne. Reglerne om, hvilken myndighed der træffer afgørelser i sådanne sager, og om adgangen til at klage over disse afgørelser, findes i skattestyrelsesloven.

Efter gældende skattelovgivning er skatteministeren bemyndiget til at træffe afgørelser på en lang række områder. Bemyndigelsen kan være fastsat direkte i en lovregel. Som eksempel herpå kan nævnes fondsbeskatningslovens § 15, stk. 3, nr. 5, om tilladelse til at indgive erklæring i stedet for selvangivelse, og afskrivningslovens § 5, stk. 3, om forlængelse af fristen for udligning af negativt saldobeløb. Endvidere kan bemyndigelsen følge af ministerens stilling som den øverste ansvarlige for administrationen af skattelovgivningen. Eksempelvis træffer skatteministeren den endelige afgørelse om, hvornår der skal betales moranter efter kildeskattelovens § 63 eller foretages lønindeholdelse efter samme lovs § 73.

I overensstemmelse med sædvanlig administrativ praksis er ministerens beføjelser i vidt omfang videregiveret til underordnede myndigheder inden for det organisatoriske hierarki i skattesystemet. Dette indebærer, at afgørelsen i den enkelte sag ikke træffes af ministeren, men f.eks. af den kommunale skattemyndighed eller af de statslige, regionale skattemyndigheder (de nuværende amtsskatteinspektorer, der som nævnt i lovforslag af 4. oktober 1989 (Skattestyrelsesloven) (L 6) fra 1. januar 1990 skifter betegnelse til de regionale told- og skatteforvaltninger).

Uanset at kompetencen til at træffe afgørelse er delegeret til f.eks. de kommunale skattemyndigheder, vil der altid være adgang til rekurs, således at en underordnet myndigheds afgørelse kan indbringes for en overordnet myndighed, i sidste instans skatteministeren, der således træffer den endelige afgørelse i sagen.

Den gældende ordning indebærer med andre ord, at en sag ofte skal gennem behandling hos 3-4 myndighedsled i det administrative rekursystem, førend den finder sin endelige afgørelse (kommunen, amtsskatteinspektoratet, i visse tilfælde Statsskattedirektoratet, og endelig ministeren). Det nuværende rekursystem kan derfor virke uoverskueligt og kompliceret for borgerne, ligesom vejen til den endelige afgørelse kan forekomme meget lang. Systemet medfører endvidere i unødigt omfang dobbeltarbejde hos skattemyndighederne.

Det er et grundprincip, at der bør være mulighed for at påklage en afgørelse, der er truffet af en offentlig myndighed. Dette er et væsentligt grundprincip, som skal bevares også på skatteområdet. Der er imidlertid en klar tendens i nyere lovgivning til at fastholde et to-instansprincip, dvs. at der kun kan klages én gang til en højere myndighed. Mere end én klageinstans er ikke ensbetydende med større retssikkerhed for borgerne.

Formålet med lovforslaget er at forkorte den administrative klagevej på skatteområdet, således at hovedreglen bliver to-instansprincippet. Ved at fjerne et led eller to i den nuværende klagevej opnås en forkortelse af sagsbehandlingstiden, og borgerne kan således hurtigere få en endelig afgørelse af deres sag.

En forkortelse af klagevejen kan ske ved en ændring af ministerens delegation af sine beføjelser efter lovgivningen til underordnede myndigheder. En sådan ændring kræver som udgangspunkt ikke lovændringer. Det må imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at der som led i gennemførelsen af to-instansprincippet bliver åbnet mulighed for, at ministeren i forbindelse med delegationen træffer beslutning om, at en i forhold til ministeren underordnet skattemyndighed kan træffe den endelige administrative afgørelse på et nærmere fastsat sagsområde. Det vil indebære, at den konkrete afgørelse ikke skal kunne påklages til en højere administrativ myndighed, dvs. heller ikke til ministeren. En sådan ordning kræver lovgivning som foreslået i dette lovforslag.

Det er hensigten at benytte den foreslåede bemyndigelsesregel til at fastsætte regler om, at administrative skatteafgørelser i vidt omfang skal behandles lokalt både i 1. og 2. – endelige – instans.

Træffes afgørelsen i 1. instans af den kommunale skatteforvaltning, vil der således være mulighed for at klage til den regionale, statslige told- og skatteforvaltning, der træffer den endelige administrative afgørelse. Denne ordning vil være hensigtsmæssig i en lang række tilfælde. De kommunale skattemyndigheder har det lokalkendskab og den direkte kontakt til borgerne, der ofte er af betydning ved afgørelsen af en sag. Det samme gælder i vidt omfang de regionale, statslige skattemyndigheder. Afgørelserne træffes med andre ord tættere på borgerne.

Ved at lægge kompetencen til at træffe afgørelse ud til de enkelte kommuner kan der dog i visse tilfælde være risiko for uensartede afgørelser. Dette kan imødegås ved forøget vejledning fra de centrale og regionale, statslige myndigheder.

Der kan være sager, hvor det vil være hensigtsmæssigt at henlægge beføjelsen til at træffe afgørelse i 1. instans til den regionale told- og skatteforvaltning i stedet for til den kommunale skattemyndighed. Dette gælder f.eks. i de tilfælde, hvor de hensyn, der lægges til grund for afgørelsen, vil stride mod lokale interesser. Det er hensigten, at den regionale told- og skatteforvaltnings afgørelse i disse sager skal kunne påklages til den centrale told- og skatteforvaltning, hvis afgørelse er endelig og altså ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Ved lov nr. 925 af 19. december 1986 blev der i øvrigt på told- og afgiftsområdet gennemført en ordning, som svarer til den, der nu foreslås på skatteområdet. Hensigten med forslaget er således også at opnå en ensartet lovgivning vedrørende dette spørgsmål på hele skatteministerens område.

Selv om skatteministeren benytter bemyndigelsen til at bestemme, at en underordnet myndigheds afgø-

relse ikke skal kunne indbringes for en højere administrativ myndighed, vil ministeren kunne udstede generelle retningslinier og på den måde påvirke de underordnede myndigheders afgørelser.

Lovforslaget berører ikke borgernes adgang til at indbringe en afgørelse, som de er utilfredse med, for Folketingets Ombudsmand eller domstolene.

Lovforslaget vil give mulighed for væsentlige administrative lettelser, når klagevejene afkortes, og meget dobbeltarbejde derved undgås. De administrative lettelser vil i særlig grad have virkning for de centrale dele af skatteadministrationen, som påregnes væsentligt reduceret i den fremtidige told- og skatteorganisation.

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. I tilknytning til loven vil der blive udarbejdet en bekendtgørelse, hvor kompetencefordelingen i de enkelte typer af sager nærmere beskrives. Dette medfører, at borgerne umiddelbart kan se, hvilken klagevej, der gælder for en bestemt type sag.

Lovforslaget vil ikke få provenumæssige virkninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Bestemmelserne om, at skatteministeren kan bemyndige de statslige og kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser, og at ministeren kan fastsætte regler om klageadgangen; foreslås indsat i samtlige de love, forslaget omfatter. Herom henvises til de almindelige bemærkninger.

Som følge af disse bestemmelser foreslås enkelte regler i visse af lovene ændret.

Til §§ 2, 7, 11, 13, 23 og 25

I bestemmelserne foreslås, at »Statsskattedirektoratet« ændres til »skatteministeren«. Afgørelser efter disse regler har hidtil kunnet indbringes for skatteministeren. Ændringen giver ministeren mulighed for at bemyndige den kommunale skatteforvaltning eller den regionale told- og skatteforvaltning til at træffe afgørelse i 1. instans. Herved opnås, at der også kan gennemføres et to-instansprincip i de tilfælde, hvor klageadgangen til ministeren afskæres.

Endvidere medfører ændringen den yderligere fordel, at de regler, der fastsætter kompetencefordelingen, kan samles i en bekendtgørelse. Dette gør, at reglerne om klagevejen bliver mere overskuelige og lettere tilgængelige for borgerne.

Til §§ 3, 5, 8, 19, 21 og 27

I aktieavancebeskatningslovens § 13 a, lov om bun-

den opsparings § 6, fondsbeskatningslovens § 4, ligningslovens § 12, pensionsbeskatningslovens §§ 19 E og 21 A og skattekontrollovens § 3 er det fastsat, at Statsskattedirektoratets afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Bestemmelserne foreslås ophævet. Herved opnås en ensartet lovgivning på området, og det undgås, at beskrivelsen af kompetencefordelingen for én bestemmelses vedkommende findes i loven, mens den for en anden bestemmelse, eventuelt i samme lov, fremgår af en bekendtgørelse. Ophæves bestemmelserne, vil skatteministeren efter den almindelige regel, der indsættes i samtlige love, der er omfattet af forslaget, kunne bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelse, ligesom ministeren vil kunne fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne. Dette medfører, at de regler, der fastsætter kompetencefordelingen, kan samles i en bekendtgørelse. Herom henvises til bemærkningerne til §§ 2, 7, 11, 13, 23 og 25.

I § 27 foreslås endvidere skattekontrollovens § 7 A ændret. Herom henvises til bemærkningerne til §§ 12 og 29.

Til § 4

I en række bestemmelser i arveafgiftsloven er det fastsat, at afgørelse træffes af ministeriet for skatter og afgifter. Det foreslås, at »ministeriet for skatter og afgifter« ændres til »skatteministeren«.

Dette medfører, at bemyndigelsesbestemmelsen, der i arveafgiftsloven foreslås indsat som § 48 A, også finder anvendelse på afgørelser efter disse bestemmelser. I øvrigt henvises til bemærkningerne til §§ 3, 5, 8, 19, 21 og 27.

Til §§ 12 og 29

I kapitaltilførselsafgiftslovens § 14, skattekontrollovens § 7 A og stempelafgiftslovens § 26 er det fastsat, at en række afgørelser kan indbringes for skatteministeren. Det foreslås, at bestemmelserne ændres, således at ministeren får mulighed for at bestemme, at den regionale eller centrale told- og skatteforvaltning træffer den endelige administrative afgørelse i disse sager.

Til §§ 14 og 20

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 758 af 12. december 1988, som ændret ved § 5 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, indsættes efter § 44:

»§ 44 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 2

I lov nr. 228 af 22. april 1987 om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven) foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 10. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

---

2. I kapitel 4 indsættes efter § 12:

»§ 12 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 3

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 698 af 5. november 1987, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 763 af 14. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministeren«.

2. § 13 a, stk. 6, ophæves.
Stk. 7-12 bliver herefter stk. 6-11.

3. I § 13 a, stk. 8, 1. pkt., stk. 11, 1. pkt., og stk. 12, 1. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

4. I § 13 a, stk. 10, og stk. 11, 1. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 8«.

5. I § 13 a, stk. 11, 1. pkt., ændres »8« til: »7«.

§ 13 a. ---

Stk. 5. Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg kommuner dog skattedirektoratet, kan imod sikkerhed give henstand med betaling af skatter pålignet efter stk. 1. Henstandsbeløbet forfalder til betaling, når aktierne afstås eller aktionæren dør. Henstandsbeløb, der ikke er særlig indkomstskat, fragår i den slutskat, der indgår i årsopgørelsen efter kildeskattelovens §§ 60-62, jf. § 62 A. Der beregnes et tillæg til henstandsbeløbet fra forfaldstid for skatten pålignet efter stk. 1, indtil henstandsbeløbet forfalder. Tillægget fast-

sættes for hvert kalenderår til den officielle diskonto pr. 1. januar det pågældende år. Omfatter henstanden en del af et kalenderår, foretages en forholdsmæssig beregning af tillægget. Tillægget forfalder til betaling samtidig med henstandsbeløbet. Betales skatten eller henstandsbeløb med tillæg ikke rettidigt, forrentes det forfaldne beløb med 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om sikkerhedsstillelse for og indbetaling af henstandsbeløb. I tilfælde, hvor aktionæren dør, kan skatteministeren tillade, at afdødes ægtefælle indtræder i henstandsordningen på de vilkår, der gjaldt for afdøde.

Stk. 6. Afgørelser efter stk. 5, 1. pkt., kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor. Afgørelser efter dette stykke kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 7. Ved efterfølgende afståelse af aktier eller ved aktionærens dødsfald kan den skattepligtige vælge for disse aktier at opgøre fortjenesten eller tabet på grundlag af afståelsessummen, henholdsvis handelsværdien, og besiddelstiden på dette tidspunkt. Stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ved beregning af skatten efter 1. pkt. medregnes til afståelsessummen de udbytter af de afståede aktier, der er udloddet, efter at skattepligten efter stk. 1 og 2 indtrådte. Dette gælder dog kun, hvis den danske skat af udbytterne er nedsat efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med fremmed stat, Færøerne eller Grønland og udbytterne ikke medregnes til den skattepligtige indkomst i denne stat. Skat, der efter ligningslovens § 16 A er betalt af disse udbytter, kan fradrages i den beregnede skat efter 1. pkt. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den skat, der efter 1. pkt. er beregnet af de aktier, udbyttet vedrører. Bliver en efterfølgende aktieafståelse beskattet efter ligningslovens § 16 B, kan den skattepligtige ikke vælge at opgøre fortjenesten eller tabet ved afståelsen af disse aktier efter 1. pkt. Skat, der efter ligningslovens § 16 B er betalt af afståelsessummen for aktier, kan fradrages i den beregnede skat efter stk. 1. Det gælder dog kun i det omfang, den betalte skat vedrører den afståelsessum, der er lagt til grund ved beskatningen efter stk. 1. Fradragsbeløbet kan ikke

overstige den skat, der efter stk. 1 er beregnet af denne fortjeneste.

Stk. 8. Skat, der er betalt til fremmed stat, til Færøerne eller til Grønland af fortjeneste ved afståelse af aktier, kan fradrages i den beregnede skat efter stk. 1 eller stk. 7, i det omfang den skattepligtige godtgør, at den betalte skat vedrører den fortjeneste, der er beskattet her i landet. Fradragsbeløbet kan dog ikke overstige den beregnede danske skat af denne fortjeneste. Såfremt der med den fremmede stat, med Færøerne eller med Grønland er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal der dog ikke gives fradrag for et større skattebeløb end det, som denne stat, Færøerne eller Grønland efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære. I de tilfælde, hvor der sker beskatning efter stk. 2, 3. pkt., gives der dog ikke fradrag for skat, som er betalt i den stat, hvor den skattepligtige er hjemmehørende.

Stk. 9. Får aktionærene på ny skattemæssigt hjemsted her, bortfalder pligten til at svare skat af fortjeneste på aktier, der ikke er afstået. Bliver aktionæren skattepligtig til Danmark af erhvervsvirksomhed med fast driftsted her i landet som nævnt i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, gælder det samme for aktier, som er en del af denne erhvervsvirksomhed. Ved senere afståelser opgøres fortjeneste eller tab på grundlag af den oprindelige anskaffelsessum og anskaffelsestidspunkt, og fortjenesten eller tabet behandles efter lovens almindelige regler.

Stk. 10. Er aktierne afstået før den fornyede indtræden af skattepligt efter stk. 9, uden at der er indgivet selvangivelse i forbindelse med indtræden af skattepligt efter stk. 1-2 og givet meddelelse til skattemyndighederne om afståelsen, anses aktierne for afstået ved fraflytningen.

Stk. 11. Nedsættes skatten efter stk. 7 eller 8 eller bortfalder pligten til at svare skat efter stk. 9, bortfalder tillægget til henstandsbeløb efter stk. 5 vedrørende det skattebeløb, der nedsættes henholdsvis bortfalder. Eventuel for meget betalt skat tilbagebetales efter anmodning med en rentegodtgørelse på 6 pct. årligt fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 12. Aktieretter eller tegningsretter, der efter indtræden af skattepligt efter stk. 1-2 er

tildelt den skattepligtige, samt aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af disse retter, anses ved skatteberegning efter stk. 7 for erhvervet samtidig med den eller de moderaktier, som de nævnte retter eller aktier knytter sig til. Det samme gælder for konvertible obligationer, der er erhvervet ved udnyttelse af tegningsretter, samt aktier erhvervet ved konvertering af disse obligationer.

6. Efter § 13 c indsættes:

»§ 13 d. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 4

I lov om afgift af arv og gave, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 373 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., ændres »Ministeriet for skatter og afgifter« til: »Skatteministeren«.

§ 3. ---

Stk. 4. Ministeriet for skatter og afgifter er bemyndiget til at fritage 1) kunstværker, håndskrifter, bøger og andre genstande, der har national, historisk, kunstnerisk eller videnskabelig interesse for arveafgift, når de skænkes til offentlige institutioner, 2) arveforskud og andre forstrækninger, der falder ind under reglerne i § 4 d og e og § 14, stk. 3, når de ydede midler i alt væsentligt er forbrugt af modtageren forinden tidspunktet for afgiftspligtens indtræden, og modtagerens økonomiske og andre forhold taler for en sådan fritagelse. – Endvidere er ministeren for skatter og afgifter bemyndiget til at nedsætte afgiften til 12 pct. af arv, som tilfalder offentlige institutioner, foreninger, selskaber eller stiftelser med almenvelgørende eller andet almennyttigt formål, eller som på anden måde bortskænkes i tilsvarende øjemed. Et legat eller en stiftelse betragtes ikke som almenvelgørende, når der er forbeholdt medlemmerne af en bestemt familie fortrinsret til nydelse af samme for mere end to generationer.

---

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., § 13, stk. 2, § 32, stk. 1 og 2, og stk. 3, 2. pkt., § 35, stk. 1, og § 36, stk. 3, ændres »ministeriet for skatter og afgifter« til: »skatteministeren«.

§ 9. ---

Stk. 2. Når der blandt de afgiftspligtige genstande findes faste ejendomme i udlandet eller fideikommissor under fremmed statskontrol, af hvilke arveafgift svares i udlandet, skal ministeriet for skatter og afgifter dog være bemyndiget til at tilstå en sådan nedsættelse i afgiften af disse midler, som svarer til den i udlandet erlagte arveafgift, eller, for så vidt denne er lige så stor som eller større end afgiften efter nærværende lov, helt at eftergive denne. Det samme gælder, når der under den afgiftspligtige erhvervelse er indbefattet rettigheder over faste ejendomme i udlandet af den i § 8, stk. 1, litra a, omhandlede art eller nydelsen af udenlandske familielegater eller familiestiftelser.

---

§ 13. ---

Stk. 2. Er der til en afgiftspligtig erhvervelse knyttet betingelser, ved hvis indtræden hververen atter må afgive det modtagne, er ministeriet for skatter og afgifter bemyndiget til at tillade, at afgiften beregnes efter den af den pågældende virkelig hafte fordel, således at det derefter for meget erlagte tilbagebetales.

§ 32. Anser nogen af de afgiftspligtige sig for uretrettet ved den af skifteforvalteren foretagne afgiftsberegning, kan han inden 6 uger efter, at han har modtaget underretning om samme, eller for de anmeldelsespligtiges vedkommende inden 6 uger, efter at sådan underretning er tilstillet den af dem udpegede repræsentant, indbringe sagen for ministeriet for skatter og afgifter.

Stk. 2. Anser den pågældende heller ikke den afgørelse, ministeriet for skatter og afgifter træffer, for rigtig, kan han, når begæring derom fremsættes inden 6 uger, efter at han har modtaget underretning om ministeriets afgørelse, forlange spørgsmålet afgjort ved rettergang under en mod ham ved det offentliges foranstaltning anlagt sag.

Stk. 3. Unnlader de afgiftspligtige at påanke den af skifteforvalteren foretagne afgiftsberegning inden den foran foreskrevne frist, er afgiftsberegningen bindende for dem, med-

mindre det offentlige, for hvilket skifteforvalterens afgiftsberegning ikke er bindende, af egen drift eller i henhold til derom fremsat andragende måtte foranledige spørgsmålet om afgiftsberegningens rigtighed optaget til fornyet prøvelse. De af ministeriet for skatter og afgifter med hensyn til afgiftsberegningen trufne afgørelser er, når de ikke påankes inden den foreskrevne frist, bindende såvel for det offentlige som for de afgiftpligtige.

§ 35. Offentlige myndigheder, såvel som bestyrerne af offentlige stiftelser, banker og lignende pengeinstitutter, der har båndlagte midler under bestyrelse, er pligtige at meddele vedkommende skifteret eller ministeriet for skatter og afgifter underretning om, når sådanne midler kommer til udbetaling, eller når der finder succession sted i indtægtsnydelsen af samme.

§ 36. ---

Stk. 3. Vægrer nogen sig ved at meddele de oplysninger eller erklæringer, som i medfør af denne lovs bestemmelser afæskes ham, bestemmer ministeriet for skatter og afgifter, hvis afgørelse i så henseende ikke kan påankes for domstolene, om de begærede oplysninger skal meddeles, eller den begærede erklæring afgives, og ministeriet kan om fornødent fremtvinge begæringens opfyldelse ved pålæg af dagbøder.

3. I § 32, *stk. 2*, ændres »ministeriets« til: »ministerens«.

§ 32. ---

Stk. 2. Anser den pågældende heller ikke den afgørelse, ministeriet for skatter og afgifter træffer, for rigtig, kan han, når begæring derom fremsættes inden 6 uger, efter at han har modtaget underretning om ministeriets afgørelse, forlange spørgsmålet afgjort ved rettergang under en mod ham ved det offentliges foranstaltning anlagt sag.

4. I § 36, *stk. 3*, ændres »ministeriet« til: »ministeren«.

§ 36. ---

Stk. 3. Vægrer nogen sig ved at meddele de oplysninger eller erklæringer, som i medfør af denne lovs bestemmelser afæskes ham, bestemmer ministeriet for skatter og afgifter, hvis afgørelse i så henseende ikke kan påankes for domstolene, om de begærede oplysninger skal meddeles, eller den begærede erklæring afgives, og ministeriet kan om fornødent fremtvinge begæringens opfyldelse ved pålæg af dagbøder.

5. Efter § 48 indsættes i *afsnit IV*:

»§ 48 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 5

I lov nr. 137 af 6. april 1985 om bunden opsparing foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1*, ændres »Amtsskatteinspektora-
tet, i Københavns og Frederiksberg kommuner
dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministe-
ren«.

2. § 6, *stk. 2* og *3*, ophæves.

§ 6. Amtsskatteinspektora-
tet, i Københavns
og Frederiksberg kommuner dog skattedirek-
toratet, kan helt eller delvis fritage for pligten
til at foretage bunden opsparing, når en væ-
sentlig indtægtsnedgang eller andre særlige
omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter *stk. 1* kan påklages
til statsskattedirektoratet. Klagen skal være
modtaget af statsskattedirektoratet senest fire
uger efter, at den opsparingspligtige er under-
rettet om amtsskatteinspektora-
tets eller skat-
tedirektoratets afgørelse. Statsskattedirekto-
ratet kan dog se bort fra overskridelse af fri-
sten, når direktoratet skønner, at der forelig-
ger undskyldende omstændigheder.

Stk. 3. Afgørelse efter *stk. 2* kan ikke ind-
bringes for anden administrativ myndighed.

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Skatteministeren kan bemyndige de
statslige eller kommunale skattemyndigheder
til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministe-

ren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 6

I lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 558 af 16. september 1988, som ændret ved § 2 i lov nr. 385 af 7. juni 1989, indsættes efter § 14:

»§ 14 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 7

I lov om indskud på etableringskonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 12. december 1988, som ændret ved § 7 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 C, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 11 C. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

---

2. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 8

I lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter (Fondsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 2. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 6, 1. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Skatteministeren«.

2. § 4, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

§ 4. ---

Stk. 6. Statsskattedirektoratet kan i ganske særlige tilfælde tillade, at hensættelsen anvendes efter udløbet af den i stk. 4 nævnte frist eller til andre almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål end de oprindelige fastsatte. Statsskattedirektoratets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

---

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 9

I lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 441 af 26. september 1985, som ændret ved § 3 i lov nr. 393 af 10. juni 1987, indsættes efter § 18:

»§ 18 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 10

I lov om beskatning ved fusion af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 2. august 1989, indsættes efter § 15:

»§ 15 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 11

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 12. december 1988, som ændret ved § 6 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 A, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 11 A. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

---

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 12

I lov om kapitaltilførselsafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

2. I § 14, stk. 1, 2. pkt., ændres »Skatteministeren« til: »Der«, og »se« ændres til: »ses«.

3. I § 14, stk. 2, ændres »Skatteministerens afgørelser« til: »Afgørelser efter stk. 1«.

§ 14. Afgiftsmyndighedens afgørelser i henhold til §§ 12-13 kan påklages til skatteministeren inden 4 uger fra det tidspunkt, da den pågældende fik kundskab om afgørelsen. Skatteministeren kan efter omstændighederne se bort fra klagefristens oversiddelse.

Stk. 2. Skatteministerens afgørelse kan inden 4 uger indbringes for domstolene.

4. Overskriften til kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6
Andre bestemmelser «

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelse m.v.

5. Efter § 16 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 16 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 13

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 662 af 19. oktober 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, sidste pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »Skatteministeren«.

2. I § 22, stk. 2, 4. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 22. ---

Stk. 2. Indkomståret er det kalenderår, der går forud for den endelige ligning. Består skattepligten kun i en del af et år, er indkomståret det nævnte tidsrum. Statsskattedirektoratet kan tillade, at en skattepligtig, der fremsætter begæring herom, anvender et andet indkomstår end kalenderåret. Det således valgte indkomstår kan ikke senere fraviges uden tilladelse fra Statsskattedirektoratet. Det er en betingelse for godkendelse af et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, at det begynder den første i en måned.

Stk. 3. Dødsboer skal anvende samme indkomstår som afdøde. Statsskattedirektoratet kan træffe bestemmelse om, at der i tilfælde, hvor særlige omstændigheder taler derfor, skal anvendes herfra afvigende indkomstår.

---

3. I *afsnit IX* indsættes efter § 89 A:

Bilag til f. t. l. vedr. skatte- og afgiftslove m.v.

» **89 B.** Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 14

I lov nr. 519 af 19. december 1942 om afgift af gevinster i klasselotteriet, som ændret ved lov nr. 77 af 28. marts 1956, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

2. I § 5, stk. 3, 1. pkt., ændres »Finansministerens« til: »skatteministerens«.

3. I § 5, stk. 3, 3. pkt., og § 6, 1. pkt., ændres »Finansministeren« til: »skatteministeren«.

§ 5. ---

Stk. 3. Den, der ønsker at benytte sig af denne Adgang, maa ved Indgivelse af sin Selvangivelse for paagældende Skatteaar fremsætte Begøring om Beregning af Afgift af Gevinsten i Overensstemmelse med nærværende Lov og give de fornødne Oplysninger efter Finansministerens nærmere Bestemmelse. Afgiften beregnes da af den Amtstue, i hvis Distrikt den paagældende har Bopæl, og skal indbetales til Amtstuen inden 6 Uger efter Modtagelsen af Amtstuens Afgiftsberegning. Under særlige Omstændigheder kan Finansministeren tilstaa Forlængelse af Fristen. Betales den beregnede Afgift ikke rettidigt, genindtræder Indkomstskattepligt for den paagældende og hans eventuelle Medvindere.

§ 6. De til Lovens Gennemførelse fornødne nærmere Regler fastsættes af Finansministeren. Denne bemyndiges til at afholde de med Afgiftens Berigtigelse forbundne Udgifter.

§ 15

I lov af 6. marts 1869 om klasselotteriet og forbud mod andet lotteri m.m., som ændret senest ved lov nr. 627 af 22. december 1976, indsættes efter § 5:

»§ 5 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 16

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 20. november 1987, indsættes efter § 13:

»§ 13 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 17

I lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 739 af 20. november 1987, indsættes i *kapitel 4* efter § 22:

»§ 22 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 18

I lov nr. 270 af 8. juni 1983 om landsspil i forbindelse med hestevæddeløb (V6-spil), som ændret ved lov nr. 613 af 19. december 1984, indsættes efter § 6:

»§ 6 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 19

I lov om påligningen af indkomst- og formu-
skat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, 1. pkt., ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

2. § 12, stk. 3, sidste pkt., ophæves.

§ 12. ---

Stk. 3. Fradragsret efter stk. 2 er betinget af, at Statsskattedirektoratet har godkendt foreningen, stiftelsen, institutionen m.v. eller det religiøse samfund som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem. Religiøse samfund kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet, er almenvælgørende eller på anden måde almennyttige og anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål, til forskning eller til beskyttelse af naturmiljøet. Statsskattedirektoratets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

3. Efter § 32 D indsættes:

»§ 32 E. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 20

I lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m.v., som ændret senest ved lov nr. 247 af 9. juni 1967, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, § 6, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, to steder i § 7 og i § 10 ændres »finansministeren« til: »skatteministeren«.

§ 5. Afgiften af gevinster i Landbrugslotteriet og Varelotteriet anmeldes til og indbetales i statskassen af lotterierne efter nærmere af finansministeren fastsatte regler.

§ 6. ---

Stk. 3. Indgives anmeldelse ikke inden den foreskrevne frist, erlægges afgiften med en forhøjelse på 50 pct. Hvor omstændighederne taler derfor, kan finansministeren eftergive eller nedsætte afgiftsforhøjelsen.

Stk. 4. I øvrigt fastsætter finansministeren de nærmere regler om anmeldelsen og indbetalingen af afgiften.

§ 7. Indgivelse af behørig afgiftsanmeldelse kan om fornødent fremtvinges ved dagbøder, der pålægges af finansministeren eller af oppebørselsmyndigheden efter bemyndigelse af finansministeren.

§ 10. De til lovens gennemførelse fornødne nærmere regler, herunder bestemmelser angående kontrollen med afgiftserlæggelsen, fastsættes af finansministeren.

2. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 21

I lov om beskattningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 26. august 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 E, stk. 1, ændres »Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner dog skattedirektoratet,« til: »Skatteministeren«.

2. § 19 E, stk. 2 og 3, ophæves.

§ 19 E. Amtsskatteinspektoratet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner dog skattedirektoratet, kan helt eller delvis fritage for indkomstskattepligten efter §§ 19 A-19 D, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til Statsskattedirektoratet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den skattepligtige. Statsskattedirektoratet kan dog se bort fra overskridelse af fristen, når omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

3. § 21 A, stk. 3, 2.-4. pkt., og stk. 4, ophæves. Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 21 A. ---

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 2 sker på begæring af ejeren af ordningen. Ansøgning om tilbagebetaling indgives til skatteforvaltningen i den kommune, hvor ejeren har bopæl. Kommunens afgørelse kan påklages til vedkommende amtsskatteinspektorat, hvis afgørelser kan indbringes for Statsskattedirektoratet. I Københavns og Frederiksberg Kommuner kan kommunens afgørelse påklages til Statsskattedirektoratet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling og udbetaling efter stk. 1-3.

4. Efter afsnit IV indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit IV A Klagebestemmelser

§ 61 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 22

I lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 19. oktober 1989, indsættes efter § 24 som nyt afsnit:

»Klagebestemmelser

§ 24 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage

over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 23

I lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 12. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 4, 1. pkt., og § 22, stk. 1, ændres »Statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

2. § 20, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

§ 20. ---

Stk. 4. Indsendes opgørelserne efter §§ 12-16 eller oplysningerne efter stk. 3 ikke rettidigt, kan Statsskattedirektoratet pålægge den, der skal indsende opgørelsen, daglige bøder, indtil opgørelserne eller oplysningerne fremkommer. Statsskattedirektoratets afgørelse kan indbringes for skatteministeren.

§ 22. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

---

3. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 24

I lov om afgift af renter af forbrugslån, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 3. maj 1989, indsættes efter § 12:

»§ 12 a. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministe-

ren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 25

I lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager, jf. lovbekendtgørelse nr. 518 af 8. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fastsætter skatteministeren regler om klageadgang, kan ministeren bestemme, at afgørelser, der er truffet af en statslig eller kommunal skattemyndighed, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

§ 3. ---

Stk. 5. Administrative afgørelser i spørgsmål omfattet af denne lov kan indbringes for landsret som første instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds den skattepligtige har hjemting ved sagens anlæg, jf. dog retsplejelovens § 247.

Stk. 6. Krav på omkostningsdækning efter denne lov kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan heller ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.

2. I § 5, stk. 1, ændres »statsskattedirektoratet« til: »skatteministeren«.

§ 5. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

§ 26

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Selskabsskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 30. september 1988, indsættes i afsnit VI efter § 34:

»§ 34 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 27

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 11. januar 1988, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 388 af 7. juni 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 6, 3. pkt., ændres »Ligningskommissionen, for Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende dog de pågældende skattedirektorater,« til: »Skatteministeren«.

2. § 3, stk. 6, 4.-6. pkt., ophæves.

§ 3. ---

Stk. 6. Skattepligtige, der skal indsende årsregnskab til skattemyndighederne, har pligt til i Danmark at opbevare ethvert regnskabsmateriale med bilag, der danner grundlag for det pågældende årsregnskab. Hvis den skattepligtige driver virksomhed i udlandet og det godtgøres, at der efter det pågældende lands regler er pligt til at opbevare regnskabsmaterialet dér, er det dog tilstrækkeligt, at genparter af regnskabsmaterialet vedrørende denne virksomhed opbevares i Danmark. Ligningskommissionen for Københavns og Frederiksberg Kommuner vedkommende dog de pågældende skattedirektorater, kan helt eller delvis fritage skattepligtige, der er regnskabspligtige efter stk. 1 eller efter statsskattelovens § 22, stk. 4, og for hvem der ikke i den øvrige lovgivning er fastsat bogførings- eller regnskabspligt, for opbevaringspligten efter 1. eller 2. pkt., hvis særlige omstændigheder taler derfor. Ligningskommissionens afgørelse kan indbringes for amtsskatteinspektoratet. Amtsskatteinspektoratets afgørelse og afgørelser truffet af Københavns og Frederiksberg Kommuner skattedirektorater kan indbringes for Statsskattedirektoratet. Statsskattedirektoratets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

3. I § 7 A, stk. 2, sidste pkt., indsættes efter

»skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

§ 7 A. — — —

Stk. 2. Ibrugtagningstilladelse ifølge bygge-loven kan ikke udstedes, forinden de i stk. 1 nævnte oplysninger er afgivet til kommunalbestyrelsen. Hvor særlige forhold taler derfor, kan kommunalbestyrelsen indrømme udsættelse med afgivelse af oplysninger efter stk. 1. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan indbringes for skatteministeren.

— — —

4. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

§ 23 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 28

I lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 360 af 1. juli 1988, indsættes efter § 49:

»§ 50. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 29

I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som ændret ved lov nr. 342 af 24. maj 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 26, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »ministeren for skatter og afgifter«: »eller den, ministeren bemyndiger til at træffe afgørelse,«.

2. I § 26, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »Ministeren for skatter og afgifter« til: »Der«, og »se« ændres til: »ses«.

3. I § 26, *stk. 2*, ændres »Ministeren for skatter og afgifters afgørelse« til: »Afgørelser efter stk. 1«.

§ 26. Stempelmyndighedens afgørelser i henhold til §§ 23–25 kan påklages til ministeren for skatter og afgifter inden 4 uger fra det tidspunkt, da den pågældende fik kundskab om afgørelsen. Ministeren for skatter og afgifter kan efter omstændighederne se bort fra klagefristens oversiddelse.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifters afgørelse kan inden 4 uger indbringes for domstolene eller begæres indbragt for domstolene ved ministeren for skatter og afgifters foranstaltning.

— — —

4. Efter afsnit IV indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit IV A

Klagebestemmelser

Kapitel 17 A

§ 89 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 30

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 900 af 21. december 1987, indsættes efter § 18 C:

»§ 18 D. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 31

I lov nr. 362 af 1. juli 1988 om særlige fradrag til sømænd m.v. indsættes efter § 6:

»§ 6 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne

ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 32

I lov om tipning og lotto, jf. lovbekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 1989, indsættes efter § 15:

»§ 15 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 33

I lov om totalisatorspil, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 16. marts 1989, indsættes efter § 11:

»§ 11 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.

§ 34

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1984, som ændret ved lov nr. 197 af 29. marts 1989, indsættes efter § 47:

»§ 48. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«.